

Lh. Nielsen: Forsaauidt det kan tjene til at berolige det ærede Medlem, som sidst talte, skal jeg erklære, at jeg har akkurat den samme Tillid til den nuværende høitærede Indenrigsminister, som jeg havde til den forrige Indenrigsminister Lobjensen. Jeg skal desuden endnu tilføje, at jeg i det Par Ord, jeg før sagde, slet ikke særligt betonedede den nuværende Indenrigsminister; det ærede Medlem har jo ogsaa som vi Alle en ikke saa ringe Erfaring for, at Ministre ikke pleie at være livsvarig valgte. Foruden den Grund, som det ærede Medlem anførte til at skjelne medlem denne Lov og Loven af 30te Januar 1875, skal jeg endnu anføre, at de Reglementer, som Indenrigsministeren derefter kan fastsætte, skulle være bestemte efter Indstilling fra Bro- eller Havnebestyrelsen, og disse staa i Forbindelse med Kommunalbestyrelsen. Det bliver derfor noget Andet, idet Myndigheden overlade til den stedlige, kyndige Autoritet, hvorimod dette Lovforslag angaar et Omraade, hvor der ikke kan lægges en lignende Myndighed i nogenformelt stedlig Autoritets Haand. Om de Exempler, den ærede Minister anførte som nødvendiggjørende Lovforslagets Fremkomst, skal jeg bemærke, at det vel er muligt, at de, hvad jeg heller ikke har bestridt, nødvendiggjøre Lovforslaget, men ikke, at man bør give Ministeren eller Jernbanebestyrelsen, om jeg saa maa sige, Hals og Haand over det Hele i denne Materie. Naar det ærede Medlem frygte for, at man skulde have tiltænkt dette Lovforslag den samme Skjæbne, som adskillige andre Lovforslag have haft, saa veed jeg ikke, hvorfor han har en saadan Frygt. Det forekommer mig tværtimod, at vi have givet den høitærede Indenrigsministers Lovforslag en overmaade skjøn og smukt Skjæbne.

Buch: Jeg vil blot med et Par Ord omtale en Ting, som er berørt af det ærede Medlem for Aarhus (S. B. Hansen), nemlig Spørgsmaalet om Hegn ved Adskillige af vore Jernbaner. Den ærede Minister yttrede rigtignok, saavidt jeg kunde skjønne, at det ærede Medlem fra Aarhus indblandede Ting, som ikke vedkom denne Lov. Den ærede Minister nævnte imidlertid selv flere forskjellige Ting, som ere blevne transporterede ad Jernbanerne, og hvorved der kunde være stet Ulykker, men i hvilke Tilfælde den ærede Minister ikke i Følge den nuværende Lovgivning havde Myndighed til at faae den Bestemmende afstraffet. Jeg tror nu, at, som det foreliggende Lovforslag er, maa det ogsaa omfatte det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Aarhus nævnte. Jeg ser ikke rettere end, at ogsaa dette maa komme i Betragtning med Hensyn til Landliggerne, at der er daarlige Hegn, og som det ærede Medlem yttrede, ikke blot Huller paa Hegnene. Der gives nemlig visse Egne, hvor Hegnene ere i den Grad usle og uforsvarlige, at det selv med

den største Paapassenhed er Landliggerne umuligt, naar der kommer lidt Vanheld til, at afholde Kreaturerne fra at komme ind paa Jernbanen, hvorved der naturligvis kan fremkomme Ulykker. Jeg tror ogsaa, at dette Punkt maa høre under nærværende Lovforslag. Det er mig vittetligt, at der er Steder, hvor der endnu haves Træhegn, som ere i den Grad usle, at jeg vil benytte Leiligheden til at henstille til den ærede Minister, om det ikke skulde være muligt at gjøre Noget derved. Naar Landliggerne have en bestemt Pligt til at holde deres Kreaturer og Alt, hvad der kan være til Fare for Jernbanelen, horte fra Jernbanen, saa maa de ogsaa have en bestemt Ret til at fordrø, at der er Noget, som kan kaldes Hegn, Noget, som virkelig kan hegne. Men da nu Hegnet som sagt paa flere Steder er saa uforsvarligt, at Landliggerne umuligt kunne holde deres Kreaturer fra Banen, have de vel Forpligtelser, men Retten er horte. Det, jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, er altsaa, om der ikke kan gjøres Noget i den Henseende. Jeg ser ikke Andet end, at, naar den ærede Minister vil udvide sin Myndighed her, maa det ogsaa kunne gjælde med Hensyn til dette Omraade. Vi se nu, hvor udmærket Jernbanehegn paa Sjælland staa, og hvor godt det er; vi kunde ogsaaovre i Sjælland og Jyn have været et godt Stykke hen imod et saadant Hegn, hvis det ikke var blevet saa forsmøt, som det efter min Mening er. Nu er der endelig plantet Tjørnehække, som kunne komme til at danne et godt og udmærket Hegn, hvorved Staten kan spare mange Udgifter, og hvorved Landliggerne kunne betrygges imod, at deres Kreaturer komme ind paa Jernbaner og afstedkomme Ulykker. Der er altsaa nu paa flere Steder plantet Hegn; men jeg vil ogsaa henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at Hegnet skal vedligeholdes; som det nu er, kunne vi vente mange Aar, før vi faae et godt Hegn. Jeg tror ikke, det gaar an kun at tage det Hensyn til Landliggerne, som man paa mange Steder, navnlig ved de Jernbaner, der ere anlagte for en Del Aar tilbage, har taget ved Expropriationen. Jeg mener, at det i mange Henseender er høist uforsvarligt, og at Landliggerne have faaet en meget daarlig Erstatning for de Byrder, der dog altid komme til at hvile paa deres Eiendomme ved et Jernbaneanlæg. Det er vist, at de i mange Tilfælde ikke have forstaaet at være udholdende nok til at varetage deres Larv, og der er i den senere Tid blevet klaget over, at, som Forholdene ere, er der virkelig givet dem en meget daarlig Erstatning for alt det Tab og alle de Ulemper, den daglige Paapassenhed medfører for dem, især for længere Tid tilbage, da Folk ikke vare saa kyndige i at holde igjen. Jeg tror derfor ikke, at det gaar an at vedtage et Lovforslag, hvorved man yderligere udvider deres Pligter, og hvorved de kunne sættes i